

(Varmeforsyning)

Frederiksborggade 15

1360 København K

Tlf 33 95 57 85

Fax 33 95 57 99

www.ekn.dk

ekn@ekn.dk

KLAGE FRA Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a. over
AFGØRELSE FRA Energitilsynet af 27. november 2006
OM mulighed for opkrævning af depositum

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

NÆVNETS Nævnformand, dommer Poul K. Egan
SAMMEN- Næstformand, professor, dr. polit. Chr. Hjort Andersen
SÆTNING Professor, dr. jur. Jens Fejø
I SAGEN Fhv. direktør, cand.polyt. H. C. Mortensen
Direktør, cand.oceon. Niels Jørgen Ravn Sørensen

NÆVNETS Sagen afvises
AFGØRELSE

Ved brev af 14. december 2006, har Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a. påklaget Energitilsynets afgørelse af 27. november 2006 vedrørende mulighed for opkrævning af depositum.

Sagens problemstilling

Sagen drejer sig om, hvorvidt Energitilsynet – uden at give pålæg efter varmemforsyningslovens § 21, stk. 4 - i afgørelsesform kan meddele Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a., at et nærmere præciseret forhold anses for urimeligt med hjemmel i varmemforsyningslovens § 21, stk. 4.

Den påklagede afgørelse

Energitilsynets afgørelse af 27. november 2006 er sålydende:

”[...]”

Opkrævning af depositum hos lejere

På sit møde i dag har Energitilsynet behandlet spørgsmålet om Sdr. Herreds Kraftvarmeværks opkrævning af depositum hos lejere.

Energitilsynet **vedtog:**

at meddele Sdr. Herreds Kraftvarmeværk, at det må anses for urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at kraftvarmeværket generelt stiller krav om betaling af depositum overfor forbrugere på ejendomme, med henvisning til, at forsyningen tidligere (minimum to gange) har lidt tab ved levering til den pågældende ejendom,

at bemyndige sekretariatet til at indlede forhandlinger med Sdr. Herreds Kraftvarmeværk om ændring af bestemmelserne, således at disse bringes i overensstemmelse med Energitilsynets praksis på området, og til såfremt disse forhandlinger ikke fører til noget resultat at give Sdr. Herreds kraftvarmeværk pålæg om ændring af bestemmelserne, jfr. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, og,

at bemyndige sekretariatet at optage forhandling med Dansk Fjernvarme med henblik på, at der indarbejdes en bestemmelse i Dansk fjernvarmes vejledning om leveringsbetingelser, at krav om depositum forudsætter en individuel bedømmelse i hvert enkelt tilfælde, og til hvis forhandlingerne ikke giver resultat at udstede pålæg om indarbejdelse af en sådan bestemmelse, jfr. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

De synspunkter der har ligget til grund for Energitilsynets afgørelse fremgår af **vedlagte** notat.

Klage over Energitilsynets afgørelse indgives skriftligt, inden fire uger, til Energiklagenævnet, Frederiksborggade 15, 1360 København K. Forretningsorden for Energiklagenævnet **vedlægges**.

[...]"

Det af Energistyrelsen vedlagte notat af 16. november 2006 er så lydende:

"[...]"

Punkt 5 Notat til beslutning

Energitilsynets møde den 27. november 2006

Sdr. Herreds Kraftvarmeværk - opkrævning af depositum hos lejere

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 2 af 13

Resumé

På baggrund af en klage fra en forbruger er sekretariatet blevet opmærksom på, at Sdr. Herreds Kraftvarmeværk på Mors generelt stiller krav om depositum som sikkerhed for betaling i de tilfælde, hvor forsyningen to gange tidligere har konstateret et tab hos kunder på den pågældende adresse.

Et sådant generelt krav strider mod Energitilsynets praksis om, at depositum forudsætter en individuel bedømmelse i hvert enkelt tilfælde. Mindstekravet for at opkræve depositum fra private forbrugere, og som hovedregel fra erhvervsvirksomheder, er at den pågældende inden for en nær fortid gentagne gange har overskredet de almindelige betalingsfrister

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 3 af 13

I den konkrete klagesag er klagen frafaldet, idet sagen blev løst til kundens tilfredshed. Da værket imidlertid opererer med et generelt krav i tarifbladet - og da der er klaget herover - skal spørgsmålet om, hvorvidt denne bestemmelse kan anses for urimelig, behandles af Energitilsynet.

For så vidt angår erhvervsvirksomheder har Konkurrenceankenævnet, der indtil 1. januar 2000 var klageinstans for energi-prisudvalgene, anlagt en mere lempelig praksis, når det drejer sig om skærpede krav om depositum. Således at hvis der er en nærliggende risiko for, at forsyningen vil lide tab ved leveringen til samme type erhvervsvirksomhed på adressen, kan kravet knyttes til lokaliteten. På denne baggrund har sekretariatet godkendt, at der kan stilles krav om depositum overfor visse erhvervsvirksomheder på visse adresser. Kravet om depositum knyttes i disse tilfælde til lokaliteten og ikke til (erhvervs)forbrugeren.

Sagens principielle spørgsmål er, om en skærpende regel fra en varmforsynings side med krav om depositum alene knyttet til lokaliteten - dvs. genstanden, der opvarmes - kan udstrækkes til at gælde for levering til private forbrugere i bestemte typer ejendomme. Berettiger muligheden for et tab for de øvrige forbrugere tilknyttet fjernvarmeværket et indgribende tiltag overfor en beboer i en ejendom alene begrundet i den pågældendes adresse? Sekretariatets finder, at det ikke er tilfældet, og det er sekretariatets opfattelse, at tilsynets faste praksis om individuel bedømmelse over den enkelte forbruger ikke bør fraviges i den konkrete sag fra Sdr. Herreds Kraftvarmeværk.

Begrundelse for forelæggelse

Sagen forelægges til beslutning, idet der er tale om en klage over en leveringsbetingelse, jfr. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, med følgende:

Afgørelse:

Energitilsynet **vedtog:**

at meddele Sdr. Herreds Kraftvarmeværk, at det må anses for urimeligt, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, at kraftvarmeværket generelt stiller krav om betaling af depositum overfor forbrugere på ejendomme, med henvisning til, at forsyningen tidligere (minimum to gange) har lidt tab ved levering til den pågældende ejendom,

at bemyndige sekretariatet til at indlede forhandlinger med Sdr. Herreds Kraftvarmeværk om ændring af bestemmelserne, således at disse bringes i overensstemmelse med Energitilsynets praksis på området, og til såfremt disse forhandlinger ikke fører til noget resultat at give Sdr. Herreds kraftvarmeværk pålæg om ændring af bestemmelserne, jfr. varmforsyningslovens § 21, stk. 4, og,

at bemyndige sekretariatet at optage forhandling med Dansk Fjernvarme med henblik på, at der indarbejdes en bestemmelse i Dansk fjernvarmes vejledning om leveringsbetingelser, at krav om depositum forudsætter en individuel bedømmelse i hvert enkelt tilfælde, og til hvis forhandlingerne ikke giver resultat at udstede pålæg om indarbejdelse af en sådan bestemmelse, jfr. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

Sagsfremstilling

I august 2006 klagede en privat forbruger under Sdr. Herreds Kraftvarmeværk til Energitilsynet over et stillet krav om betaling af depositum som sikkerhed for fremtidig betaling af varme.

Kraftvarmeværkets begrundelse for at stille krav om depositum var, at forbrugeren var lejer i en ejendom, hvor forsyningen havde erfaring for, at lejerne var dårlige betalere.

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 4 af 13

Klageren havde før kravet blev stillet betalt to månedlige acontoregninger for forfaldsdato, og han klagede derfor over, at blive benævnt som en dårlig betaler.

Da sekretariatet henvendte sig til Sdr. Herreds Kraftvarmeværk med anmodning om en redegørelse i sagen, oplyste forsyningen, at man havde frafaldet kravet om depositum overfor klageren.

Kraftvarmeværket ønskede imidlertid ikke at ændre sin generelle regel om krav om depositum. Reglen er indeholdt i værkets takstblad og lyder:

Ved gentagne (min 2) uerholdelighed fra ejendomme opkræves depositum svarende til 3 acontorater.

Der er således tale om en leveringsbestemmelse, der fremstår som en generel regel om, at der stilles krav om depositum i alle tilfælde, hvor der to gange har været konstateret tab ved levering til den pågældende ejendom uden, at der er foretaget en individuel bedømmelse i den konkrete sag.

Da der er tale om stillingtagen til rimeligheden af en forsyningsleveringsbestemmelse eller en praksis, skal spørgsmålet om, hvorvidt denne bestemmelse kan anses for urimelig behandles af Energitilsynet, jf. varmforsyningslovens § 21, stk. 4.

I henhold til kraftvarmeværkets redegørelse af 5. november 2006 har forsyningen gennem de senere år oplevet et stigende problem med tab på forbrugere, der er lejere i et mindre antal udlejningsejendomme. Der er tale om dårligt vedligeholdte ejendomme med et forholdsvis stort energiforbrug. Disse ejendomme udlejes typisk til socialt dårligt stillede familier. Lejerne i disse ejendomme bliver typisk kun boende i kort tid.

Værket oplyser, at de øvrige forbrugere for øjeblikket betaler ca. 200 kr. årligt for tab på debitorer. Dette tal vil stige yderligere, hvis værket ikke længere har mulighed for at stille krav om depositum overfor lejerne i de pågældende ejendomme.

Kraftvarmeværket administrerer reglen om depositum således, at depositum opkræves straks ved lejerens indflytning. Depositum svarer til 3 acontorater. Depositum tilbagebetales, hvis lejeren igennem et år har betalt forfaldne rater rettidigt.

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 5 af 13

I sit hørings svar til sekretariatet af 12. november 2006 har kraftvarmeværket uddybet, hvorledes reglen administreres.

Værket oplyser, at der altid sker en individuel bedømmelse af forbrugerne. Er forbrugeren tidligere kendt af værket som en god betaler, stilles der ikke krav om depositum. Er der derimod tale om såkaldt "sociale nomader", som i forvejen er kendt af værket, være sig som tidligere kunder eller kendt af værkets advokat eller gennem RKI, stilles der krav om depositum.

Depositum tilbagebetales, hvis forbrugeren gennem et år har betalt rettidigt.

Begrundelse

Praksis vedrørende krav om depositum

1. Private forbrugere

I henhold til varmeforsyningslovens § 21, stk. 4, kan Energitilsynet gribe ind, hvis priser eller leveringsbetingelser må anses for urimelige. Energitilsynet vil således kunne gribe ind, hvis Sdr. Herreds Kraftvarmeværks krav om betaling af depositum ved tidligere tab på den pågældende ejendom må anses for urimelig.

Energitilsynet behandlede på sit møde den 28. januar 2002 spørgsmålet om rimeligheden af Nesa's regler for opkrævning af depositum.

I notatet til tilsynsmødet var redegjort for den praksis, der er fastlagt af Monopol-ankenævnet og Konkurrenceankenævnet.

I henhold til denne praksis skal der altid foretages en individuel bedømmelse, inden der stilles krav om depositum, og som mindstekrav skal forbrugeren umiddelbart forud for kravets stillelse gentagne gange have overskredet de almindelige betalingsfrister.

I henhold til Konkurrenceankenævnets praksis kan en ekstern kreditanmærkning ikke i sig selv begrunde krav om betaling af depositum overfor private forbrugere.

På mødet besluttede Energitilsynet at bemyndige sekretariatet til at optage forhandlinger med Nesa med henblik på at bringe forsyningens regler om, hvornår der kan stilles krav om depositum i overensstemmelse med Monopol-ankenævnets og Konkurrenceankenævnets praksis.

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 6 af 13

Sekretariatet forhandlede efterfølgende med Nesa, som herefter anmeldte ændrede regler, der var i overensstemmelse med de nævnte retningslinier. Disse ændrede regler blev på møde den 17. juni 2002 taget til efterretning af Energitilsynet med bemærkning om, at tilsynet fremtidig kunne gribe ind, hvis reglerne har urimelige virkninger.

2. Erhvervsmæssig virksomhed

Konkurrenceankenævnet har accepteret, at betingelserne for hvornår en forsyningsvirksomhed kan stille krav om betaling af depositum er lempeligere, når der er tale om en erhvervsmæssig virksomhed.

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

På denne baggrund har sekretariatet i konkrete tilfælde accepteret, at der er blevet stillet krav om depositum overfor en nyetableret erhvervsvirksomhed, når det gentagne gange har vist sig, at det er urentabelt at drive den pågældende form for virksomhed på en bestemt lokalitet, og forsyningsvirksomheden gentagne gange har lidt tab ved levering til disse virksomheder.

Side 7 af 13

Det har typisk drejet sig om små erhvervsvirksomheder med stort strømforbrug, (pizzeriaer og solcentre), som ofte skifter ejer. Sekretariatet har fastholdt reglen om, at hvis samtlige forfaldne regninger igennem et år er betalt til tiden, skal det stillede depositum som hovedregel tilbagebetales.

Ovennævnte praksis er knyttet til bestemte lokaliteter, hvor det erfaringsmæssigt er urentabelt at drive denne form for virksomhed. Kravet om depositum kan, som anført, i disse tilfælde stilles overfor indehavere af erhvervsvirksomheder, uden at der sker en individuel bedømmelse i den konkrete sag, og selvom indehaveren ikke tidligere har været i restance.

3. Krav om depositum overfor lejere

Sekretariatet modtager ofte telefoniske henvendelser fra el- og varmforsyningsvirksomheder, der ønsker at stille krav om depositum overfor lejere i bestemte boligtyper eller at stille krav om, at det er ejeren af de pågældende ejendomme og ikke lejerne, der hæfter for varmekonsumet.

De forsyningsvirksomheder, der har henvendt sig med spørgsmålet er typisk mindre forsyningsvirksomheder, der er følsomme overfor tab. Det er forsyningernes erfaring, at beboerne i disse -

ofte forfaldne ejendomme - ofte er dårlige betalere, og at det kan være meget vanskeligt at afbryde for forsyningen til de pågældende ejendomme, idet forbrugerne modsætter sig lukning. Her til kommer, at de pågældendes økonomiske situation ofte gør, at forsyningerne må opgive at inddrive de pågældende beløb.

Sekretariatet oplyser i disse tilfælde om tilsynets praksis vedrørende depositum med tilføjelse om, at et generelt krav om depositum overfor beboere i disse ejendomme ikke kan anses for forenelig med denne praksis. Sekretariatet har ved disse henvendelser tilrådet forsyningerne at overgå til månedsafregning - hvilket Sdr. Herreds Kraftvarmeværk har gjort - idet dette minimerer tabet og stiller alle forbrugere lige.

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

4. Krav om at tredjemand hæfter for lejers forbrug

Side 8 af 13

Sekretariatet modtager ofte telefoniske forespørgsler om, hvorvidt varmforsyninger kan stille krav om, at udlejer hæfter for lejers restancer i tilfælde som det foreliggende med spekulativ og usædvanlig udlejning af saneringsmodne ejendomme.

I henhold til varmforsyningslovens § 20, stk. 6, skal levering af varme i tilfælde, hvor det er teknisk muligt, ske i et direkte kundeforhold.

I de tilfælde hvor det er teknisk muligt, at lejere er direkte kunder hos forsyningsvirksomhederne, kan disse derfor ikke afslå at registrere lejere som direkte kunder.

I henhold til Energiprisudvalgenes - nu Energitilsynets - praksis hæfter den enkelte forbruger for de omkostninger, der forbundet med hans forbrug.

Det må således efter fast praksis anses for urimeligt, at ejere af faste ejendomme, ejerlejlighedsforeninger og andelsboligforeninger m.v. hæfter som selvskyldnerkautionist for lejers/beboers forbrug.

Forsyningerne har mulighed for at begrænse deres tab ved at overgå til månedlige afregninger og ved at vurdere, om det er muligt at effektivisere deres restanceinddrivelsesprocedure. Endvidere har forsyningerne mulighed for at begrænse deres tab ved at overgå fra bagudbetaling til forudbetaling.

Det må således i henhold til Energitilsynets praksis anses for urimeligt, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at indføre en regel om, at ejere af fast ejendom hæfter for lejeres forbrug i tilfælde, hvor lejerne er direkte kunde hos forsyningen.

Forsyningerne må henvises til at inddrive deres fordringer efter dansk rets almindelige inddrivelsesmidler.

Sdr. Herreds Kraftvarmeværks bestemmelse om krav om depositum overfor lejere

Sdr. Herreds Kraftvarmeværk har ikke ønsket at ændre sin bestemmelse om, at der opkræves depositum af lejere, såfremt forsyningen tidligere to gange har lidt tab ved leveringen af varme til den pågældende adresse.

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 9 af 13

Værket oplyser, at reglen administreres således, at der altid foretages en individuel bedømmelse af forbrugeren. Har denne tidligere været en god betaler i værkets område, stilles der ikke krav om depositum. Er der derimod tale om en forbruger, der af værkets advokat og/eller gennem RKI er kendt som en dårlig betaler, stilles der krav om depositum.

Værket finder således, at det foretages en individuel bedømmelse i overensstemmelse med kravet i Energitilsynets praksis.

Værkets praksis er derimod ikke i overensstemmelse med kravet om, at forbrugeren umiddelbart forud for kravet stillelse skal have overskredet de almindelige betalingsfrister.

Spørgsmålet er, om der er baggrund for, at de skærpede regler om depositum overfor visse typer erhvervsvirksomhed på visse adresser bor udstrækkes til at gælde lejere i visse typer at ejendomme, hvor der erfaringsmæssigt sker udlejning til dårlige betalere.

En regel om, at der kan stilles krav om depositum overfor en beboer, begrundet i den pågældendes adresse, må anses for meget indgribende i den pågældende beboers personlige forhold og må antages at kunne virke mere krænkende overfor den enkelte end reglen om, at der kan opkræves depositum overfor bestemte typer erhvervsvirksomhed på bestemte steder. Den sidstnævnte regel henføres til de erhvervmæssige muligheder på stedet,

hvorimod forbrugeren i det sidste tilfælde kan føle, at der bliver rejst tvivl om hans betalingsevne eller betalingsvilje.

Heroverfor står hensynet til de forbrugere, der betaler rettidigt og som belastes med et tab på debitorer, som i Sdr. herreds tilfælde har været stigende indenfor en årrække, og som må antages at stige yderligere, hvis værket ikke kan stille krav om depositum overfor de forbrugere, som værket betegner som "sociale nomader".

I henhold til Energitilsynets praksis om krav om depositum overfor private forbrugere, er der efter sekretariatets opfattelse ikke mulighed for, at Energitilsynet kan anse det for rimeligt, at der stilles krav om depositum overfor en privat forbruger, der alene er begrundet i, at forsyningen har lidt tab ved forsyning til tidligere forbrugere på den pågældende adresse.
[...]"

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 10 af 13

Klagen

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a.'s klage af 14. december 2006 er sålydende:

"[...]

Vi skal hermed påklage Energitilsynets afgørelse af 27/11-06 angående varmeværkets brug af opkrævning af depositum hos lejere i udlejningsejendomme hvor værket gentagne gange tidligere har konstateret tab.

Påklagen sker idet Energitilsynets afgørelse har forholdsvis stor betydning for den enkelte forbruger hos Sdr. Herreds Kraftvarmeværker AmbA.

Vi har udover Energitilsynets afgørelse vedlagt værket's redegørelse til tilsynet.

[...]"

Øvrige oplysninger i sagen

Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a. har sammen med klagen fremsendt værket's generelle forespørgsel til Energitilsynet vedrørende varmeværket's mulighed for opkrævning af depositum, jf. brev af 5. november 2006. Det anføres i brevet, at værket har valgt at fremsende en generel forespørgsel om lovligheden af at opkræve depositum efter værket's retningslinier, da der er rejst tvivl om lovligheden, og da det er meget vigtigt for værket fortsat at kunne opkræve depositum med henblik på at begrænse værket's tab.

Retsgrundlaget

§ 21 i varmforsyningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005, er sålydende:

”§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af transport- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Transport- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, gver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i virksomheder, der ejer kollektive varmforsyningsanlæg.”

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 11 af 13

Af bemærkningerne til det lovforslag, som ligger til grund for § 21, stk. 4, i varmforsyningsloven, jf. L 206 af 5. april 1979 (§ 27, stk. 4 i den oprindelige varmforsyningslov), fremgår bl.a. følgende:

”[...]

Såfremt udvalget [nu Energitilsynet] finder, at priser eller betingelser er urimelige eller strider mod bestemmelserne i § 26, skal det gennem forhandling søge priserne eller betingelserne ændret, og hvis dette ikke kan ske ved forhandling, give pålæg herom. I denne forbindelse skal udvalget påse, at der ikke opkræves urimelige tilslutningsafgifter af forsyningsselskaberne.

[...]”

Energiklagenævnets bemærkninger

Det følger af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at Energitilsynet kan meddele pålæg om ændring af kraftvarmeværkers betalingsbetingelser, såfremt tilsynet finder

- at betingelserne er urimelige, og
- det urimelige forhold ikke gennem forhandling kan bringes til ophør.

Energitilsynet har i afgørelse af 27. november 2006 fundet, at det må anses for urimeligt, jf. varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at kraftvarmeværket generelt stiller krav om betaling af depositum overfor forbrugere på ejendomme, med henvisning til, at forsyningen tidligere (minimum 2 gange) har lidt tab ved levering til den pågældende ejendom.

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 12 af 13

Det fremgår ikke af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, eller denne bestemmelses forarbejder, hvilke nærmere krav der stilles til den forhandling, som ifølge bestemmelsen skal finde sted mellem Energitilsynet og den pågældende virksomhed forud for meddelelse af pålæg om ændring af betingelser.

Det følger derimod af varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, at såfremt der ikke kan opnås enighed mellem tilsynet og den pågældende virksomhed, kan tilsynet ved en afgørelse meddele den pågældende virksomhed pålæg om at ændre betingelserne, så det urimelige forhold herved bringes til ophør. En sådan afgørelse om pålæg kan påklages til Energiklagenævnet, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 1.

Energitilsynet har ved den påklagede afgørelse af 27. november 2006 ikke givet Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a. noget pålæg om at ændre betingelserne for betaling af depositum. Tilsynet har alene i afgørelsen konstateret, at betingelserne for betaling af depositum anses for urimelige.

Da varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, ifølge sin ordlyd alene giver hjemmel til at træffe afgørelse i form af pålæg, og da forarbejderne til bestemmelsen ikke kan føre til en anden fortolkning, finder Energiklagenævnet, at Energitilsynets afgørelse af 27. november 2006 efter sit indhold alene kan betragtes som en tilkendegivelse om, at tilsynet finder, at varmeværkets betingelser for betaling af depositum er urimelige og bør ændres.

Energiklagenævnet finder således ikke, at Energitilsynet har truffet en afgørelse i sagen.

Det bemærkes, at Energiklagenævnet som rekursmyndighed ikke er bundet af 1. instans opfattelse af, om der er tale om en afgørelse.

På denne baggrund afviser Energiklagenævnet at behandle sagen, da Energiklagenævnet alene behandler klager over afgørelser, jf. varmemforsyningslovens § 26. stk. 1.

Der er ikke ved denne afgørelse taget stilling til, om Sdr. Herreds Kraftvarmeværker A.m.b.a.'s betingelser for betaling af depositum er urimelige, eller om forhandlingskravet i varmemforsyningslovens § 21, stk. 4, er opfyldt. Energiklagenævnet tager stilling til disse forhold i forbindelse med en eventuel klage over et af Energitilsynet meddelt pålæg.

Energiklagenævnets afgørelse

Sagen afvises.

Sagen har været behandlet ved skriftlig votering i Energiklagenævnet.

Afgørelsen er truffet i henhold til § 26, stk. 1, i lov om varmemforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 347 af 17. maj 2005 med senere ændringer.

Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Søgsmål ved domstolene til prøvelse af afgørelser truffet af Energiklagenævnet efter lov om varmemforsyning eller regler, der er udstedt efter denne lov, skal være anlagt inden 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Er afgørelsen offentligt bekendtgjort, regnes fristen dog altid fra bekendtgørelsen, jf. § 26, stk. 4, i lov om varmemforsyning.

Afgørelsen offentliggøres på Energiklagenævnets hjemmeside.

P.N.V.

Poul K. Egan
Nævnnsformand

/Jeannette G. Spies
Specialkonsulent

26. februar 2007

J.nr.: 21-553

Eksp.nr.: 28743

JGS-EKN

Side 13 af 13